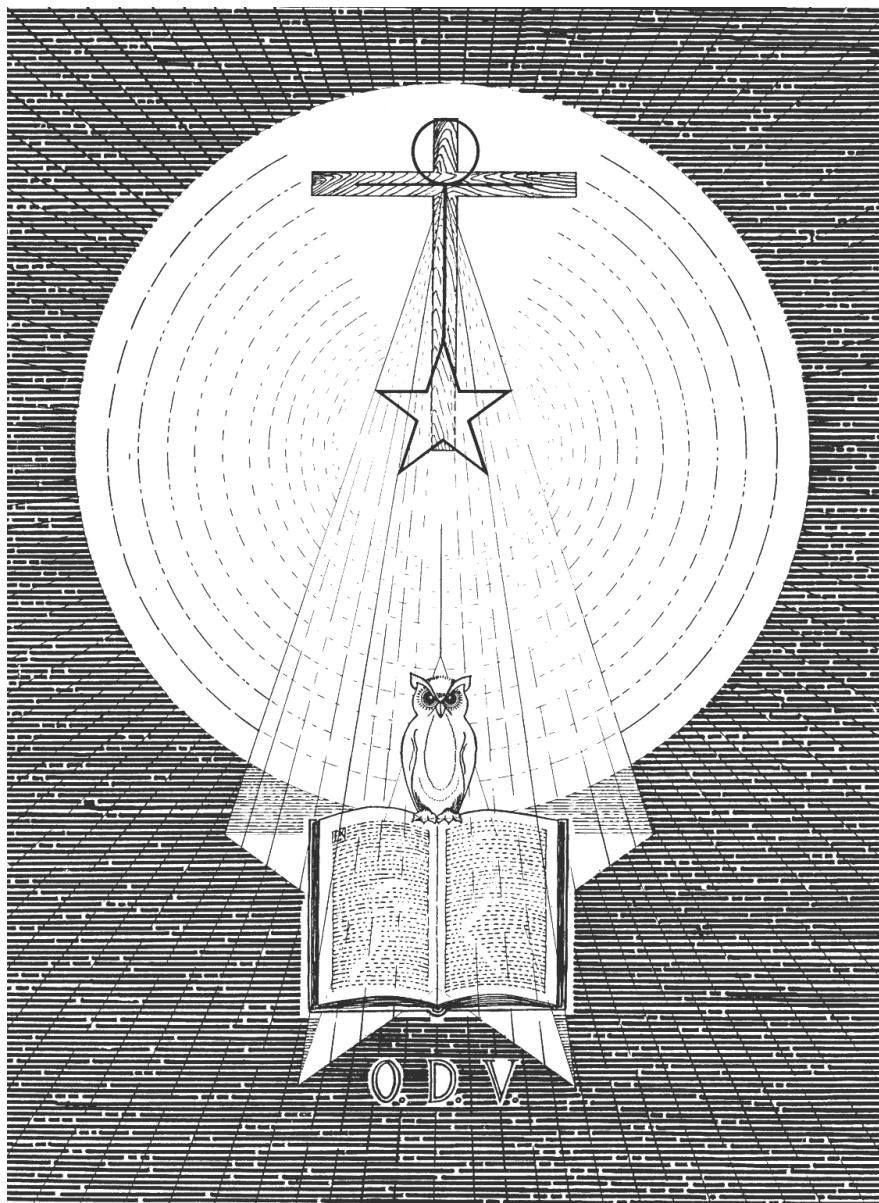

UITLEG EX-LIBRIS

Goedenavond, vrienden.

Ik geloof wel, dat het tweede onderwerp al in kannen en kruiken is, maar toch zou ik het graag nog officieel vernemen.

Voorstel: Zou u een uitleg kunnen geven van het ex-libris dat voor onze Ordebibliotheek werd ontworpen?

Antwoord: Onder ons gezegd, dat hebben zij mij dinsdag ook al gevraagd, en toen heb ik gezegd: dat zal ik vrijdag wel vertellen. Dus eigenlijk is dit onderwerp een doorgestoken kaart.

Wanneer u het ex-libris beziet, zal het u opvallen, dat de centrale figuur een uil is. Nu is een uil een veelzijdig wezen. Onder meer kennen wij de domme uil, ook wel uilskuiken genoemd, met als tegenstelling de wijze uil van Pallas Athene. Beiden bestaan zij ook nu. Beiden zetten zij hun klauwen in het boek.

U ziet, dat de uil, althans in het ontwerp, met geopende ogen, zich verheft op het boek. U weet natuurlijk zelf, waarvoor het boek in dergelijke gevallen staat: het boek staat voor kennis. Een boek is immers een medium, waardoor kennis wordt overgeleverd. Het weten en denken van anderen zijn er in vastgelegd. Om het werkelijk goed te kunnen lezen, zul je echter de gedachten van anderen zelf moeten herdenken op je eigen manier. Je zult ze moeten herbeleven, opdat zij tot een werkelijk deel van je eigen persoonlijkheid worden.

Dit ex-libris kan zowel voor de dwaas, als voor de wijze dienen. Het past voor beiden. Want wijzen en dwazen grijpen gelijkelijk naar het boek en verdiepen zich er in. De eerste met een persoonlijk zoeken en denken. Hij vraagt zich af: waarom wordt dit zo gezegd? Wat heeft de schrijver er mee bedoeld? Wat betekent het eigenlijk voor mij? De ander, zonder eigen denken absorbeert alles met een: het staat er, het is gedrukt, dus is het waar. De uil kunt u dus beschouwen, zoals u wilt. Wij hopen - dat was trouwens de bedoeling toen het ex-libris werd ontworpen - dat de boeken, die onder dit teken te uwer beschikking komen, voor u wijsheid zullen brengen. De mogelijkheid is er. De inhoud is er. Maar het lezen en verwerken van de stof zult u zelf moeten doen.

Dan zult u nog iets zien. De uil met het boek, tegen de ster getekend, staat in het licht, in een lichtcirkel. De cirkel op zich is een teken van het volmaakte, of goddelijke. Wij zouden kunnen zeggen, dat in dit ex-libris het zoeken naar waarheid in het Goddelijke Licht werd uitgedrukt.

Maar ook dit is nog niet alles. Er is nog veel meer te zien. Ik weet niet, of u, van uw plaatsen uit, in het voorbeeld kunt merken, dat er eigenlijk een dubbel kruis op staat. Het kruis van het Christendom. Het is erin aangeduid. Daarnaast het sleutelkruis. Het kruis, waarin de balk van het bewustzijn bekroond wordt door het beleven van de cirkel, de oneindigheid. In dit kruis wordt gezocht naar de bewustwording en wordt deze bereikt. Maar omgekeerd, datgene, wat bewust geworden is, helpt alles, wat streeft naar bewustzijn. Zo geeft dit kruis in dubbele zin aan, dat de aanvaarding - Christelijk - van eenheid, plus de wijsheid, die uit menselijke ervaring komt, beiden als het ware zich richtend op degene, die waarheid zoekt.

Daaromheen vinden wij een heel gewirwar van streepjes. "Gewirwar" is misschien voor de ontwerper een belediging, maar hoe nauwgezet ook getrokken, wij kunnen het niet veel anders noemen. Bekijk je het van dichtbij, dan doet het je denken aan regels drukletters. Reeksen van letters samengevoegd tot zwarte blokken, een ogenblik onderbroken om dan weer voort te gaan.

Bezie je het echter uit de verte, dan doet het je denken aan een nachthemel, waarin sterren liggen. Ook die tweeledigheid heeft zijn betekenis. Uit de veelheid van woorden en begrippen, plus de scheiding, die daartussen bestaat, kan het begrip groeien. Als er letters achter elkaar staan, kom je er niet makkelijk uit. Juist het feit, dat er rustpauzes zijn, blinde plekken, maakt het je mogelijk het geheel te appreciëren. De diepte van de nachthemel - het vriest binnenkort weer, dan kijk je maar eens naar boven - wordt juist onderstreept door de sterren.

In ons leven is het zo, dat wij de reeksen van gebeurtenissen ons pas goed realiseren, wanneer er een ogenblik van rust en bezinning is. Zo zou je kunnen zeggen: de achtergrond van alles, wat hier over bewustwording is neergelegd en is geopenbaard, is in feite, dat wij, door afwisselend werken en rusten, door een afwisselend kosmisch ervaren en persoonlijk beleven, in staat zijn het Goddelijk Licht voor ons te realiseren, waardoor het mogelijk is de kennis van het leven te verwerken en zo te komen tot het perfecte begrip, dat ons, met het kruis verheffend, brengt boven het verticaal stijgen, boven het horizontaal vlak van maximaal bewustzijn, ons brengt in de afgerondheid, waarin wij persoonlijk zijn: Gods beeld en gelijkenis, weerkaatsing van de grote Lichten en oneindigheid, waarin wij leven.

Als je dat bereikt hebt, heb je geen boeken meer nodig. Maar tot die tijd kan het boek ongetwijfeld op zijn tijd zeer nuttig zijn. Vandaar, dat het geheel samen een prettig ex-libris vormt.

U vindt er ook nog de letters O.D.V. Die hebben met het geheel niet zo erg veel te maken, vrienden. Het is alleen maar, dat de boeken, waarin het ex-libris staat, behoren aan de O.D.V., of aan een lid van de O.D.V. Misschien mag het dan van onze kant een uitdrukking zijn van ons medestreven met allen, die naar Licht zoeken, zodat de Orde der Verdraagzamen, die heus wel eens een keer een steek laat vallen, toch mede in het bewustwordingsproces probeert te zijn een

basis, waaruit uw weten komt, waardoor iedereen zich het Licht zelf kan realiseren en zijn eigen eenheid vinden met zijn Schepper.

Dit was de uitlegging van de ex-libris. Hier en daar een kleine verrassing, zelfs voor de ontwerper, voor u ongetwijfeld iets, dat de moeite waard is om in de pauze nader te bekijken.